

[Forsvarsministeren.]

på, og det finder jeg heller ikke anledning til at lægge skjul på her i dag, men en forøgelse af beredskabet behøver ingenlunde at være ensbetydende med, at man f. eks. her i landet skrider til en forøgelse af indkaldelserne.

Så sagde det ærede medlem endelig noget om, at den danske regering har bestilt våben til milliardbeløb. Jeg gad vide, hvor det ærede medlem har dette tal fra. Jeg gad vide, med hvilken ret det ærede medlem slynger en sådan påstand ud. Jeg kender intet til, at den danske regering har foretaget bestillinger af våben, hvis omkostninger beløber sig til flere milliarder, men det er måske nævnt for, at det skal indgå som et hensigtsmæssigt led i hele den agitation, der gennemføres fra kommunistisk side, hvor man hidtil har ladet hånt om, hvad der er sandhed og hvad der er opspind.

Det er rigtigt, at der fra den danske regerings side er rettet henvendelse til De Forenede Stater om at få leveret visse våben, som man skønnede det hensigtsmæssigt at få fra Amerika, idet man ikke har haft nogen mulighed for at få disse våben andetstedsfra, men det kan det ærede medlem hr. Chr. Nielsen vel ikke behøjde os.

Efter befrielsen sendte vi en kommission ud for i forskellige lande at undersøge mulighederne for at købe våben, og der er også i sin tid rettet forespørgsel til Sovjetunionen, om vi kunne købe våben derfra. Jeg kender ikke noget til, at regeringen på noget tidspunkt har fået svar på denne forespørgsel. Derfor har Danmark truffet sit valg. Danmark har rettet henvendelse til de lande, hvorfra det havde mulighed for at få våben. Regeringen har, som det er det høje ting bekendt, bestilt visse våben i Sverige. Der er afgivet bestilling på våben, som kan fremstilles her i landet, og der er bestilt våben, som man kan få leveret fra England. Der er desuden bestilt visse våben i Belgien og i Schweiz. Det har jeg ikke på noget tidspunkt lagt skjul på overfor rigsdagen. Jeg har ydermere for en del af disse våbenbestillingers vedkommende ført forhandlinger med rigsdagens medlemmer om disse våbenindkøb, så at der i dette forhold heller ikke er grundlag for det ærede medlems påstand om, at der er udvist hemmelighedsfuldhed ved behandlingen af de militære anliggender. I England har vi, således som det har været meddelt talrige gange, bestilt nogle jetjagere. Der er ikke,

som det blev påstået af det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, indtil nu bestilt et meget stort antal jetjagere. Der er foreløbig truffet aftale om leverance af godt en snes jetjagere, og der er på det forslag til finanslov for det kommende finansår, som i oktober blev fremlagt i folketinget, afsat et beløb til indkøb af flere jetjagere. Hvor stort dette beløb er, kan det ærede medlem forvisse sig om ved at slå op i forslaget til finanslov. Der er aldeles ikke nogen hemmelighedsfuldhed forbundet med det. Men selvom der er en lang række af forhold, en lang række af militære anliggender, som der kan gives oplysning om, og som andre landes efterretningstjeneste kan gøre sig bekendt med gennem pressen, er der naturligvis også for Danmark, for Atlantpagtlandene som for andre lande en række militære anliggender, om hvilke der ifølge sagens natur, hvis opbygningen af et forsvar overhovedet skal have nogen mening, ikke kan gives oplysninger til offentligheden, da man ellers kunne være bombesikker på, at andre landes efterretningstjeneste på den bekvemteste måde fik disse. Under hensyn hertil vil der blive administreret.

Der har, ikke alene fra kommunistisk side, men også fra visse andre sider, i den allersidste tid været gjort forsøg på at fremkalde det indtryk i befolkningen, at der med hensyn til de forhandlinger, der føres om militære anliggender, med hensyn til de forpligtelser, vi har påtaget os, med hensyn til den stilling, som regering og rigsdag får, efter at vi er blevet deltagere i Atlantpagten, fra regeringens side ikke vises oprigtighed. Jeg tilbageviser denne påstand som aldeles uberettiget. Jeg har ikke på noget tidspunkt, når jeg har talt om disse anliggender — navnlig ikke da jeg vendte tilbage fra Washington og fremsatte visse udtalelser overfor pressen —, lagt skjul på, at det militære samarbejde, som vi er gået ind i, naturligvis må medføre det samme som ethvert andet samarbejde, nemlig at man, for at enighed kan opnås, må gøre visse indrømmelser til de partnere, man samarbejder med. Men der er i dette forhold intet, der berører Danmarks rettigheder som suveræn stat.

Jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at da vi gik ind i Atlantpagten, var det udfra den forudsætning, at de militære forpligtelser, som Danmark påtog sig, skulle være i overensstemmelse med, hvad regering og rigsdag ville godkende. Denne forudsætning har aldrig nogensinde fra den danske regerings side været tænkt som en